

POVIJEST KARAŠEVSKIH HRVATA U RUMUNJSKOM BANATU

joi, 28 februarie 2013

{xtypo_quote}(16.-18.stolje e){/xtypo_quote}

U Zagrebu je prošle godine objavljena knjiga Povijest karaševskih Hrvata u rumunjskom Banatu (16.-18. stolje e), ija je autorica povjesni arka Castilia Manea-Grgin. Knjiga je zapravo doktorska dizerta-cija spomenute autorice, obranjena na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, 2004., na Odsjeku za povijest. Autorica je podrijetlom iz Rumunske, no već dugo godina živi i radi u Zagrebu.

Napisala je dosta lanaka o karaševskim Hrvatima, a ova knjiga, kako navodi jedan od recenzentata, prof.dr.sc. Božena Vranješ;oljan „Predstavlja djelo velike vrijednosti u kojem je znanstvenoj analizi podvrgnuta problematika rumunjskih Hrvata – Karaševaca od 16.-18. stolje a. U njemu je autorica složenom meto-dologijom i interdisciplinarnim pristupom rekonstruirala razne aspekte društvenog razvoja karaševskih Hrvata u razdoblju osmanske i habsburške vladavine. (...) Ovim djelom autorica je uspjela dati živu i zanimljivu sliku u važnom razdoblju društvenog razvoja karaševskih Hrvata u Banatu tijekom 17. i 18. stolje aime je pokrila veliku prazninu u hrvatskoj historiografiji“;

Na 304 stranice autorica je rekonstruirala razne aspekte društvenog razvoja karaševskih Hrvata u razdoblju osmanske i habsburške vladavine i pokušala odgovoriti na neka vrlo složena pitanja.

Osim uvodnog dijela, zaključka, priloga, popisa izvora i literature, knjiga sadrži pet opštarirnih poglavlja. U prvom poglavlju autorica govori o političkom, ekonomskom, društvenom i vjerskom okviru u kojima žive karaševski Hrvati od druge polovice 16. te u 17. i 18. stolje u.

Posebno je zanimljivo drugo poglavlje Karaševski Hrvati: ljudi i prostor u kojem se autorica bavi jednim od najsloženijih historiografskih problema povijesti rumunjskih Hrvata, a to je pitanje njihova podrijetla i vremena dolaska Karaševaca u današnjem zavodu. U trećem poglavlju Gospodarska i društvena struktura karaševskih sel u drugoj polovici 16. te u 17. i 18. stolje a, između ostalog detaljno su opisana tadašnja glavna zanimanja: uzgoj ovaca i koza, pečenje rakije te pravljenje šindre i dasaka za baće.

Četvrto poglavlje Crkva kod karaševskih Hrvata u 17. i 18. stolje u bavi se crkvenim prilikama, ulogom franjevaca i isusovaca. Navodi se da je Karaševac bilo važno misionarsko mjesto i važna župa u Banatu. Autorica detaljno opisuje djelatnost franjevaca i isusovačkih misionara u vrijeme protoreformacije, njihov odnos prema lokalnom stanovništvu, govori i o misijama bosanskih franjevaca u 17. stolje u na području osmanske Ugarske, a u sklopu toga i u Banatu, odnosno Karaševu.

opismenjavanja i nastanak lokalne inteligencije kod karaševskih Hrvata u 18. stolje u govori o po ecima školstva u našim krajevima koje je povezano s prisutnoš u isusovaca. Autorica navodi podatke o izgradnji prve škole u Karaševu 1760. i prvom doma em u itelju, Luki Kati u, zatim o školama u drugim mjestima koje su tako er doobile doma e u itelje.

Sigurno se naši itatelji pitaju zašto govorimo o ovoj knjizi. Zato što je to prva povjesna knjiga posve ena isklju ivo nama, karaševskim Hrvatima i da bi je trebalo svakako imati u našim školama, i u našim domovi-ma. Pisalo se o nama, uglavnom s lingvisti kog aspekta, pa onda nešto o našem folkloru i obi ajima. Literatura kojom se je spomenuta autorica služila mnogobrojna je i razli ita, pa svi oni koji žele saznati nešto više mogu se uputiti u dublje istraživanje nekih od spomenutih izvora. Svakako bi knjigu trebalo pro itati jer sigurno ete otkriti vrlo zanimljive podatke, a zanimljivo je vidjeti i kako su nas drugi doživljavali. O knjizi bi još trebalo napisati par važnih opaski i skrenuti pozornost na neke posebno važne dijelove no toemo možda napraviti u nekom drugom broju.

Maria
Lacchici